

בנועים שיחה

להרשמה לקבלת העלון במייל
bs0583201525@gmail.com
0556774358 - לתרומות והנצחות

חג סוכות

עלון מספר: 2

ניהי נועם

- מרכז "בנועים שיחה" מאחל לכל בית ישראל בכלל.
- ובפרט לקוראי העלון, לקהל התומכים. ושומעי הסדנאות, היועצים המטפלים במרכז.
- שיזכו לחג שמחה. שהשמחה תלווה אתכם כל השנה.
- ותזכו לכל ההשפעות מצילא דמהמנותא והאורות ישפיעו עלינו שנזכה להתענג תחת כני השכינה, ולרוב נחת כל אחד מעצמו, ומיוצ"ח.
- הנהלת המרכז.

לע"נ הרבנית הצדקנית מזכה הרבים יטל בת הגאון ר' עזריאל (טאובר) ע"ה ניישטאט. שנלקחה לפתע לעולמה כ"ו אלול תשפ"ג

נתרם ע"י שומעי השיעור בביהכנ"ס 'אביר יעקב' במושב תרום לכבוד מורנו הרב חנניה מנס שליט"א. בברכת, שיפוצו מעינותיך חוצה.

הרב חנניה מנס שליט"א יו"ד המרכז 'בנועים שיחה'

מורשת הצריך

יהודי שהתגורר בארה"ב והיה רחוק משמירת תומ"צ, אך על מצווה אחת הקפיד בדביקות: שבוע בשנה יצא אל הצריך בחצר ביתו והסתגר שם שבוע שלם יומם ולילה. הצריך היה עשוי מפוליפח פשוט, והיה ללא תנאים נורמליים. וכך מידי שנה בשנה הסתגר במקום היהודי. לפני פטירתו השאיר צוואה לצאצאיו, ובה כתב "שהצאצא שימשיך את המצווה ויסתגר שבוע בצריך, יירש את נכסיו." הצאצאים חשבו שדעתו השתבשה עליו, כי לפי מה שידעו לא היו לו עוד נכסים, חוץ מדירתו העלובה עם החצר, כך שאף אחד מצאצאיו, לא הסכים לשאת בעול המורשת המוזרה. לימים חשב אחד הנכדים שאם כה היה חשוב המנהג לסבא, ובשביל זה הוא מותיר את כל הירושה, אז הוא מסכים לקיים את המנהג המוזר ולהסתגר בצריך שבוע בשנה. לאחר שחתם על ההסכם אצל עורך דיונו של הסבא, קיבל הנכד לידי מסמכים המעידים שכל נכסי הסבא הם שלו. כשבדק הירש את תוכן הירושה. נדהם לגלות כי מלבד דירה עלובה זו, הותיר הסבא עוד נכסים וחשבונות בנק שלא מביישים כלל..

בן רגע התעשר הנכד בעושר רב. ובחכמתו לא גילה זאת לבני המשפחה. בהגיע היום בו צריך הנכד לקיים את הצוואה, הוא נכנס לצריך והסתגר שבוע. העו"ד בא ובדק, וראה שאכן הנכד מקיים את הצוואה. הנכד כלל לא הבין מה הטעם של המנהג הזה, והחליט לברר מה מקורו. תיאר לעצמו שזה קשור לדת היהודית. ואכן לאחר שיצא פגש רב, וסיפר לו על המנהג המוזר של סבו, הרב שאלו כמה דפנות הם? ממה עשוי הסכך? הנכד לא ידע והציע לרב שיתלווה אליו לראות. הרב אכן הגיע, ונדהם לגלות שהצריך אינו כשר כלל לסוכה. ועדיין יהודי כה רחוק ממצוות, מסר נפשו לקיים מצווה אחת. שגם אותה לא זכה לקיים כהלכתה כלל...

הרב החל להסביר לנכד את מצוות סוכה. ענני הכבוד שליוו את עם ישראל בצאתם ממצרים. ועל המצווה המיוחדת שהסבא קיים, אך לצערנו לא כהלכתה..

הנכד שתה בצמא את הדברים, והחל להתקרב לדת עד שנהיה לבעל תשובה אמתי, והקים משפחה לתפארת. סיפור זה סיפר, האדמו"ר מטאלנא שליט"א שהנכד בעצמו סיפר לו, איך בזכות המסירות נפש למצוות סוכה חזר בתשובה.

אנו שב"ה זוכים לקיים את המצווה כתיקונה. גם אם מצטופפים בה ומזיעים, נזכור לקיימה מתוך שמחה במצווה. להחדיר את השמחה לילדינו.

חז"ל בגמרא אמרו (שבת קל): "רשב"ג אומר כל מצוה שקיבלו עליהם בשמחה כגון מילה דכתיב "שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב" - עדיין עושין אותה בשמחה."

נתבונן בדברי חז"ל. מצוות שקיימו בשמחה, עדיין עושים בשמחה, האם זה עניין סגולי. שבגלל שמרו את המצוות האלו בשמחה, הם נשתמרו יותר?

נראה שזה לא עניין סגולי. אלא מציאות של החדרה של ערכים מדור לדור. שכאשר נעשים המצוות בשמחה, הילדים יונקים את זה ורוצים להמשיך לשמוח..

כאשר עושים 'ריגושים' מהמצוות הילדים חפצים להמשיך הלאה את המצווה. כי מי לא רוצה לשמוח.. כאשר המצווה מצטיירת בעיני הילדים כמצווה שכיף ונחמד לעשות אותה. הם ירצו לקיימה הלאה.. הבה ננצל זאת ונשמח.

נרקד בסוכה. ניילך עם ילדינו לשמחות בית השואבה. נתרגש מארבעת המינים, מאמירת ההלל ומהושענות. לא נרטון כשחם וצפוף, נלמד אותם סבלנות ונשמח בכל רגע שאנו שוהים תחת כנפי השכינה. ונותיר אחרינו לא מורשת של "צריך" אלא 'מורשת אמיתית של תורה ומצוות בשמחה.

יה"ר שאכן נזכה לחוש תחת כנפי השכינה ולהסתתר בצל כנפיה, ולהשריש את המצוות בשמחה לצאצאינו.

להזמנת הרצאות ויעוץ: 0583201525 | להערות / הארות ושאלות: bs0583201525@gmail.com

התווית השבועית

כל אחד מת, אבל לא כל אחד חי. (א.רובינס)

נכתב ע"י הרב ישראל זוזות שליט"א יועץ במרכז "בנועם שיח".

בעיירה נידחת בפולין.

היה 'בעל עגולה' מפורסם בשם 'חצקל' עגלתו הייתה עתיקה וחבוטה סוסו יותר זקן ממנה, וכל תושב שרצה לנסוע, אל העיר הגדולה היה פונה לחצקל על מנת להגיע למחוז חפצו, ובתפילה שלא יתקע בדרך....

שמרל הצעיר החליט לקנות סוס ועגלה חדישים על מנת שיוכל לשרת את בני העיר כפי הראוי להם.

חצקל שפרנסתו נפגעה קשות משמרל, קרא לו לשיחה ואמר לו ראה נא ידידי אני עגלון בכפר כבר למעלה משלושים שנה, עגלתי לקחה את הסבים והסבתות שלך לוורשה, איך אתה מסוגל לבוא ולגזול ממני את פרנסתי? אתה בחור צעיר וחסון, חפש לך עבודה בעיירה אחרת אני כבר זקנתי בשביל זה..

סיים חצקל את טענתו בלהט.

ראה נא חצקל, אמנם אתה עגלון ותיק, אך העגלה שלך ישנה ולא נוחה ואינה מכבדת את תושבי העיר, לי יש סוס ועגלה מתקדמים, גלגלי מתכת חזקים, ואני גם לוקח יותר יקר, כך שאני מעביר את הבחירה ללקוח.

ירצה להתפנק ייקח אותי ירצה לחסוך ייקח אותך.

ועדיין, שואל חצקל, יש כאן משום "משיג גבול"...

אבל אתה יודע מה, אשאל אותך שאלה מקצועית ששאל אותי העגלון המפורסם אלכס לפני שהתמיתי לבעל עגלה בעיירה. ובאם תפתור אותה אני פורש מתפקידי אך אם לא תדע עליך לקחת את עגלתך. ולנסוע עמה לעיירה אחרת, מסכים? שמרל הסכים.

ובכן, פתח חצקל את פיו בפאתוס, "מה תעשה אם עגלתך נתקעת בבוץ?"

שמרל משיב: הגלגלים עשויים מברזל וכלל לא נתקעים בבוץ.

אך עדיין הוסיף להקשות "אם מדובר ביום קשה בו ישנם שלגים נכדים מה

תעשה?" אכה בשוט את הסוס, והסוס יוציא אותה מהבוץ.

חצקל לא ויתר: "ואם תנסה להכות והסוס לא יזיז את רגליו מה תעשה?" אוריד את כולם מהעגלה ואדחוף בעצמי.

"ואם זה לא יעזור?" הוסיף להקשות חצקל?

שמרל נאלם דום,

"אתה זוכר את ההסכם בינינו אתה עובר לעיירה אחרת כן?" בהחלט. ענה שמרל

אבל קודם תגיד לי מה התשובה.

תזכור טוב את המשפט שאומר לך עכשיו, נאם חצקל הזקן 'עגלון טוב לא נכנס לבוץ!!!'

לפעמים אנחנו כהורים בוחרים להתעמת עם הילד, ולהתווכח אתו, לעיתים אנחנו מנצחים והילד עושה את הרצון שלנו לעיתים הילד מנצח אותנו ואנחנו נאלצים לוותר אך עלינו לדעת כי הורה חכם לא נכנס לעימותים.

הורה חכם יודע את מקומות החיכוך עם הילד ומשתדל למנוע אותם מראש.

להארות והערות ניתן לפנות למייל 5374zuzut@gmail.com

שאל את המומחים

שלום וברכה.

יש לי ילד מחונן מאד בארץ י

ומאד מצליח בלימודים, תמיד לולף

את המלונות וכו' וכך גם במחלקים.

וילדים מקנאים בו.

מה ניתן לעשות שלא יצויר קנאה?

שלום וברכה.

אנו מתפללים כל יום "שלא תעלה קנאת אדם עלי, ולא קנאתי על אחרים",

והאורחות צדיקים אכן כותב שעל האדם אכן לדאוג לא לעורר קנאה, ואם השפיע עליו עושר ונכסים, ייחנה מהם לאחרים אך לא יתלבש בגדים נאים ומשובחים, וכן ע"ז הדרך.

אם הילד כבר מבין ואפשר לדבר אתו תלמד אותו ראשית שהוא אכן קיבל מתנת שמים. ייחד עם זאת מתנות שומרים, ויודעים שזה מתנה - שיזכור שזה מתנה שקיבל. ובבסיס הוא בדיוק כמו כולם.. ושלא יחצין את כשרונותיו. וכן שיתאפק וירוויח להיות סבלני.

ושיעניק ממתנה זו לאחרים - ע"י שיעזור לנחשלים וכדו' אך גם שלא יפסיק לגמרי מלענות וכו' כי אז הוא חלילה יקמל.. ל"צ ואסור לו לרדת למחתרת - צריך את הקו המשווה. הרבה נחת!!

כבר חייכת היום?

למה בפסח הכל מלא חומרות ובסוכות הכל קולות? דופן עקומה, לבוד, מצטער ועוד, ההבדל הוא שבפסח הנשים אחראיות ובסוכות הגברים אחראים.

במסגרת 'שאל את המומחים' הנך יכול לשלוח שאלה למייל bs0583201525@gmail.com

ונעביר את השאלה לאחד מהיועצים שבמרכז. ובע"ה נפרסמה.